MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 539

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 august 2007

SUMAR

Nr.		Pagina
	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
804.	— Hotărâre privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase	2–14
	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
510.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „Model Broker de Asigurare” — S.R.L.	14
514.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „D&CA Insurance Broker” — S.R.L.	15
518.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „UBI Broker de Asigurare” — S.R.L.	15
	ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
93.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 39/2005 pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiarilor în activitatea de audit financiar, pentru persoanele care au fost declarate admise în urma testului de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil din 5 decembrie 2004	15–16
95.	— Hotărâre a Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România cu privire la delegarea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România privind aprobarea normelor de reprezentare la Conferință	16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanţe periculoase

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează măsuri privind prevenirea accidentelor majore în care sunt implicate substanţe periculoase, precum şi limitarea consecinţelor acestora asupra sănătăţii populaţiei şi mediului, pentru asigurarea unui nivel înalt de protecţie, într-un mod coerent şi eficient.

Art. 2. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică amplasamentelor în cadrul cărora sunt prezente substanţe periculoase în cantităţi egale sau mai mari decât cele prevăzute în anexa nr. 1, partea 1 şi partea a 2-a, coloana 2, cu excepţia prevederilor art. 10, 12 şi 14, care se aplică oricărui amplasament în cadrul căruia există substanţe periculoase în cantităţi egale sau mai mari decât cele prevăzute în anexa nr. 1, partea 1 şi partea a 2-a, coloana 3.

(2) În sensul prezentei hotărâri, prin *prezenţa substanţelor periculoase* se înţelege existenţa efectivă sau anticipată a acestor substanţe pe amplasament sau a acelora care se consideră că pot fi generate dacă se pierde controlul asupra unui proces chimic industrial, în cantităţi egale sau mai mari decât valorile limită prevăzute în anexa nr. 1, partea 1 şi partea a 2-a.

(3) Prevederile prezentei hotărâri se aplică fără a aduce atingere prevederilor legislaţiei naţionale referitoare la mediul de muncă şi ale Legii securităţii şi sănătăţii în muncă nr. 319/2006.

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri, termenii şi expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *accident major* — producerea unei emisii importante de substanţă, a unui incendiu sau a unei explozii, care rezultă dintr-un proces necontrolat în cursul exploatării oricărui amplasament, care intră sub incidenţa prezentei hotărâri şi care conduce la apariţia imediată sau întârziată a unor pericole grave asupra sănătăţii populaţiei şi/sau asupra mediului, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, şi în care sunt implicate una sau mai multe substanţe periculoase;

b) *amplasament* — zona aflată sub controlul aceluiaşi operator în care, în una sau mai multe instalaţii, inclusiv în activităţile şi infrastructurile comune, sunt prezente substanţe periculoase;

c) *avarie/incident* — eveniment care nu generează consecinţe majore asupra sănătăţii populaţiei şi/sau asupra mediului, dar care are potenţial să producă un accident major;

d) *depozit* — prezenţa unei cantităţi de substanţe periculoase în scop de înmagazinare, păstrare în condiţii de siguranţă sau de menţinere în stoc;

e) *efectul „Domino”* — rezultatul unei serii de evenimente în care consecinţele unui accident ce are loc la o instalaţie sau un amplasament de tip Seveso sunt amplificate de următorul accident la o/un altă/alt instalaţie/amplasament, ca urmare a distanţelor şi proprietăţilor substanţelor prezente, şi care conduce în final la un accident major;

f) *instalaţie* — unitate tehnică din cadrul unui amplasament, unde sunt produse, utilizate, manipulate şi/sau depozitate substanţe periculoase. Instalaţia cuprinde toate echipamentele, structurile, sistemul de conducte, utilajele, dispozitivele, căile ferate interne, docurile, cheiurile de descărcare care deservesc instalaţia, debarcaderele, depozitele sau structurile similare, plutitoare ori de altă natură, necesare pentru exploatarea instalaţiei;

g) *operator* — orice persoană fizică sau juridică care exploatează ori deţine cu orice titlu un amplasament sau o instalaţie;

h) *hazard/pericol* — proprietatea intrinsecă a unei substanţe periculoase sau a unei situaţii fizice, cu potenţial de a induce efecte negative asupra sănătăţii populaţiei şi/sau mediului;

i) *risc* — probabilitatea producerii unui efect specific într-o perioadă sau în circumstanţe precizate; riscul rezidual se referă la riscul rămas după înlăturarea unora dintre factorii cauzatori de risc;

j) *substanţă periculoasă* — o substanţă, un amestec sau un preparat, prevăzute în anexa nr. 1, partea 1, sau care îndeplinesc criteriile din anexa nr. 1, partea a 2-a, şi care sunt prezente sub formă de materii prime, produse, produse secundare, reziduale sau intermediare, inclusiv acele substanţe despre care se presupune că pot fi generate în cazul producerii unui accident.

Art. 4. — Prezenta hotărâre nu se aplică:

a) amplasamentelor, instalaţiilor sau depozitelor militare;

b) pericolelor induse de radiaţii ionizante;

c) transportului de substanţe periculoase şi depozitării temporare intermediare pe căi rutiere, căi ferate, căi interne de navigaţie, căi maritime sau căi aeriene, din afara amplasamentelor care intră sub incidenţa prezentei hotărâri, inclusiv operaţiile de încărcare, descărcare şi transport la sau de la alte mijloace de transport, în docuri, punţi sau staţii de triaj;

d) transportului de substanţe periculoase prin conducte, inclusiv în staţii de pompare, situate în afara amplasamentelor care intră sub incidenţa prevederilor prezentei hotărâri;

e) exploatării, respectiv: explorarea, extracţia şi prelucrarea minereurilor în mine, cariere sau foraje, cu excepţia operaţiunilor de prelucrare chimică şi termică şi depozitării, aferente operaţiilor care implică substanţe periculoase, aşa cum sunt prevăzute în anexa nr. 1;

f) explorării şi exploatării maritime ale mineralelor, inclusiv ale hidrocarburilor;

g) depozitelor de deşeuri, cu excepţia instalaţiilor funcţionale de eliminare a sterilului, inclusiv iazurile de decantare sau barajele, conţinând substanţe periculoase aşa cum sunt prevăzute în anexa nr. 1, în mod special, când sunt folosite la prelucrarea chimică şi termică a mineralelor.

Art. 5. — (1) Autorităţile publice învestite la nivel central în aplicarea prezentei hotărâri sunt:

a) Ministerul Mediului şi Dezvoltării Durabile, prin:

(i) secretariatul de risc, denumit în continuare *SRMMDD*;

(ii) Agenţia Naţională pentru Protecţia Mediului, prin secretariatul de risc, denumit în continuare *SRANPM*;

(iii) Garda Naţională de Mediu, denumită în continuare *GNM;*

b) Ministerul Internelor şi Reformei Administrative, prin Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă, denumit în continuare *IGSU.*

(2) Autorităţile publice învestite la nivel regional în aplicarea prezentei hotărâri sunt:

a) agenţiile regionale pentru protecţia mediului, prin secretariatul de risc, denumite în continuare *SRARPM*;

b) comisariatele regionale din cadrul Gărzii Naţionale de Mediu, denumite în continuare *CRGNM*.

(3) Autorităţile publice învestite la nivel judeţean în aplicarea prezentei hotărâri sunt:

a) agenţiile judeţene pentru protecţia mediului, prin secretariatul de risc, denumite în continuare *SRAPM*;

b) comisariatele judeţene din cadrul Gărzii Naţionale de Mediu, denumite în continuare *CJGNM*;

c) inspectoratele judeţene pentru situaţii de urgenţă, denumite în continuare *ISU*.

Art. 6. — (1) Operatorul are obligaţia de a lua toate măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore şi de a limita consecinţele acestora asupra sănătăţii populaţiei şi mediului.

(2) Operatorul are obligaţia de a dovedi autorităţilor competente prevăzute la art. 5, în orice moment şi în special în cadrul activităţilor de inspecţie şi control, aşa cum sunt prevăzute în art. 18, că a luat toate măsurile necesare, potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 7. — (1) Operatorul are obligaţia de a transmite SRAPM o notificare după cum urmează:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcţiei acestora cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislaţiei specifice;

b) pentru amplasamentele existente, în termen de cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri;

c) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidenţa domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condiţiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 30 de zile de la data încadrării.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) cuprinde obligatoriu următoarele informaţii:

a) denumirea sau, după caz, numele comercial al operatorului şi adresa completă a amplasamentului în cauză;

b) adresa completă a sediului social al operatorului;

c) numele şi funcţia persoanei care administrează amplasamentul, dacă acestea sunt diferite de cerinţele de la lit. a);

d) informaţii suficiente în vederea identificării substanţelor periculoase sau categoriilor de substanţe implicate;

e) cantitatea şi starea fizică sub care se prezintă substanţele periculoase sau substanţele implicate;

f) activitatea curentă sau, în cazul modificărilor, activitatea propusă a instalaţiei ori a unităţii de stocare;

g) condiţiile de mediu din imediata vecinătate a amplasamentului, cu prioritate acele elemente care pot provoca accidente majore sau care pot agrava consecinţele acestora.

(3) Operatorul trebuie să informeze imediat SRAPM în următoarele situaţii:

a) în cazul creşterii semnificative a cantităţii sau al schimbării semnificative a naturii ori a stării fizice a substanţelor periculoase prezente, în raport cu notificarea transmisă de operator, întocmită cu respectarea prevederilor alin. (2), sau la apariţia oricărei modificări în procesele în care acestea sunt utilizate;

b) în cazul modificării unui amplasament sau a unei instalaţii care ar putea duce la creşterea pericolelor de a provoca un accident major;

c) în cazul închiderii definitive a instalaţiei/amplasamentului.

Art. 8. — (1) Operatorul are obligaţia să elaboreze un document care să stabilească politica sa de prevenire a accidentelor majore şi care să garanteze că aceasta este implementată în mod corespunzător în scopul protejării, la un nivel ridicat, a sănătăţii populaţiei şi mediului, prin mijloace, structuri şi sisteme de management adecvate.

(2) Pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidenţa domeniului de reglementare a prezentei hotărâri, în condiţiile prevăzute la art. 2 alin. (1), operatorul elaborează documentul prevăzut la alin. (1) în termen de 90 de zile de la data încadrării.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să respecte principiile prevăzute în cuprinsul anexei nr. 3 şi este pus la dispoziţia SRAPM.

(4) Prevederile acestui articol nu se aplică amplasamentelor prevăzute la art. 10.

Art. 9. — (1) Autorităţile publice învestite la nivel regional şi judeţean, prevăzute la art. 5, utilizând informaţiile primite de la operator, conform art. 7 şi 10, identifică amplasamentele sau grupurile de amplasamente unde există posibilitatea producerii unui accident major, precum şi pericolul amplificării acestuia prin efectul „Domino”, din cauza amplasării şi a proximităţii unor astfel de locaţii, precum şi a inventarului de substanţe periculoase de pe aceste amplasamente.

(2) Operatorii amplasamentelor identificate conform alin. (1) au obligaţia să ia următoarele măsuri:

a) să demonstreze că au realizat un schimb reciproc adecvat de informaţii, astfel încât în elaborarea politicilor de prevenire a accidentelor majore, a sistemelor de management al securităţii, a rapoartelor de securitate şi a planurilor de urgenţă internă pentru aceste amplasamente să fie avute în vedere natura şi amploarea pericolului global de accident major;

b) să furnizeze informaţiile necesare ISU în vederea întocmirii planului de urgenţă externă;

c) să asigure cooperarea pentru informarea publicului asupra acestor categorii de amplasamente.

Art. 10. — (1) Operatorul este obligat să elaboreze un raport de securitate în scopul:

a) de a demonstra că a implementat politica de prevenire a accidentelor majore, precum şi planul de management al securităţii pentru aplicarea acestei politici, potrivit prevederilor anexei nr. 3;

b) de a demonstra că a identificat pericolele potenţiale de accidente majore şi au fost luate măsurile necesare pentru prevenirea unor astfel de accidente şi limitarea consecinţelor acestora asupra sănătăţii populaţiei şi mediului;

c) de a demonstra că au fost incluse măsuri adecvate de siguranţă în proiectarea, construcţia, exploatarea şi întreţinerea instalaţiilor, unităţilor de stocare, echipamentului şi infrastructurii din interiorul amplasamentului, care prezintă riscuri de accidente majore;

d) de a demonstra că planul de urgenţă internă a fost elaborat, iar informaţiile necesare pentru elaborarea planului de urgenţă externă au fost furnizate ISU, în vederea luării măsurilor necesare în cazul producerii unui accident major;

e) de a asigura informaţiile necesare autorităţilor publice competente la nivel regional şi judeţean şi autorităţilor publice locale responsabile cu planificarea amenajării teritoriului, pentru a permite luarea deciziilor cu privire la amplasarea de noi activităţi sau dezvoltarea ulterioară în jurul amplasamentelor existente.

(2) Raportul de securitate trebuie să cuprindă:

a) cel puţin datele şi informaţiile prevăzute în anexa nr. 2;

b) principalele organizaţii care au contribuit la elaborarea acestuia;

c) inventarul actualizat al substanţelor periculoase prezente în cadrul amplasamentului.

(3) În scopul evitării repetării sau dublării informaţiilor, rapoartele de securitate, părţi ale acestor rapoarte sau orice alte rapoarte echivalente, realizate ca urmare a unor alte dispoziţii legale, sunt prezentate sub forma unui raport de securitate unic, cu condiţia ca toate prevederile acestui articol să fie respectate.

(4) Raportul de securitate prevăzut la alin. (1) este înaintat SRAPM după cum urmează:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcţiei acestora, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislaţiei specifice;

b) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidenţa domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condiţiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 180 de zile de la data încadrării;

c) în cazul revizuirilor raportului de securitate, în termen de cel mult 10 zile de la data operării modificărilor şi/sau completărilor.

(5) În condiţiile prevăzute la alin. (4), după analiza raportului de securitate se iau următoarele măsuri:

a) SRAPM, după consultarea ISU, comunică operatorului concluziile asupra acestuia şi, după caz, solicită informaţii suplimentare;

b) dacă se impune, CJGNM şi, respectiv, ISU interzic punerea în funcţiune sau continuarea funcţionării amplasamentului ori instalaţiei, în conformitate cu prevederile art. 17.

(6) Raportul de securitate se revizuieşte periodic şi dacă este necesar se actualizează astfel:

a) o dată la 5 ani;

b) la iniţiativa operatorului sau la cererea autorităţilor competente, dacă se justifică prin apariţia unor noi circumstanţe în funcţionarea amplasamentului sau ţinând seama de noile tehnologii din domeniul securităţii rezultate, de exemplu, din analiza accidentelor, a disfuncţionalităţilor apărute în activitatea de operare, precum şi de progresele ştiinţifice în domeniu.

(7) Dacă operatorul demonstrează SRAPM şi ISU că anumite substanţe prezente pe amplasament sau în diferite locaţii ale acestuia nu prezintă pericol pentru producerea unui accident major, în condiţiile îndeplinirii criteriilor prevăzute în anexa nr. 7, raportul de securitate conţine doar informaţiile necesare referitoare la riscurile reziduale în vederea prevenirii accidentelor majore şi limitării consecinţelor acestora asupra sănătăţii populaţiei şi mediului.

(8) IGSU, după consultarea SRMMDD, transmite anual Comisiei Europene un document ce conţine lista fundamentată a amplasamentelor care intră sub incidenţa prevederilor alin. (7).

Art. 11. — În cazul în care se aduc modificări unei instalaţii, unui amplasament, unei unităţi de stocare sau unui proces ori modificări ale naturii sau cantităţii de substanţe periculoase utilizate, care ar putea avea consecinţe semnificative în cazul producerii unui accident major, operatorul are obligaţia să reexamineze şi, unde este necesar, să revizuiască:

a) politica de prevenire a accidentelor majore, sistemul de management al securităţii şi procedurile la care se face referire în art. 8 şi 10;

b) raportul de securitate şi să informeze SRAPM asupra detaliilor revizuirii înainte de a se efectua orice modificare şi/sau completare.

Art. 12. — (1) Pentru toate amplasamentele care intră sub incidenţa prevederilor art. 10 operatorul trebuie să elaboreze un plan de urgenţă internă care să cuprindă măsurile ce trebuie aplicate în interiorul amplasamentului, în următoarele condiţii:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcţiei acestora, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislaţiei specifice;

b) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidenţa domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condiţiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 180 de zile de la data încadrării.

(2) Pentru a da posibilitatea întocmirii planurilor de urgenţă externă, operatorul are obligaţia de a pune la dispoziţia ISU informaţiile necesare, după cum urmează:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcţiei acestora;

b) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidenţa domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condiţiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 180 de zile de la data încadrării.

(3) În baza informaţiilor puse la dispoziţie de către operator, ISU elaborează un plan de urgenţă externă care cuprinde măsurile ce trebuie luate în exteriorul amplasamentului, după cum urmează:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii funcţionării acestora;

b) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidenţa domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condiţiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 270 de zile de la data încadrării.

(4) La elaborarea planurilor de urgenţă se ţine cont de următoarele obiective:

a) controlul şi limitarea efectelor incidentelor astfel încât să se minimizeze efectele şi să se limiteze daunele asupra sănătăţii populaţiei, mediului şi proprietăţii;

b) implementarea măsurilor necesare pentru protejarea populaţiei şi mediului împotriva efectelor accidentelor majore;

c) informarea publicului şi a serviciilor sau autorităţilor implicate din zona respectivă;

d) asigurarea refacerii ecologice şi curăţarea zonei afectate în urma unui accident major.

(5) Planurile de urgenţă se întocmesc potrivit normelor metodologice elaborate de IGSU şi trebuie să cuprindă cel puţin informaţiile prevăzute în anexa nr. 4.

(6) La elaborarea şi actualizarea planului de urgenţă internă operatorul este obligat să consulte personalul care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pentru diferite servicii pe termen lung.

(7) La elaborarea sau, după caz, la revizuirea planurilor de urgenţă externă de către ISU trebuie să se asigure consultarea publicului.

(8) Planurile de urgenţă internă şi externă sunt evaluate, testate şi, unde este necesar, revizuite şi actualizate de către operator, respectiv ISU, periodic, la un interval de cel mult 3 ani. În cadrul procedurii de evaluare se iau în considerare schimbările care au loc pe amplasamente sau în serviciile de urgenţă implicate, noile cunoştinţe tehnice, precum şi noile cunoştinţe privind răspunsul la accidentele majore.

(9) La elaborarea planurilor de urgenţă externă trebuie să se aibă în vedere necesitatea promovării cooperării, în ceea ce priveşte asistenţa de protecţie civilă, cu statele vecine în cazuri de urgenţe majore.

(10) Măsurile prevăzute în planurile de urgenţă se pun în aplicare imediat de către operator şi, dacă este necesar, de către ISU, în următoarele situaţii:

a) când survine un accident major; sau

b) când survine un eveniment necontrolat, care poate, prin natura sa, să conducă la un accident major.

(11) În baza informaţiilor conţinute în raportul de securitate, ISU poate decide, motivat, că pentru anumite amplasamente nu este necesar să se elaboreze planul de urgenţă externă prevăzut la alin. (3).

Art. 13. — (1) Autorităţile publice locale responsabile cu planificarea amenajării teritoriului, în colaborare cu autorităţile publice competente la nivel regional şi judeţean, trebuie să ia măsurile necesare ca în politica de dezvoltare a teritoriului sau în alte politici relevante să fie luate în considerare obiectivele de prevenire a accidentelor majore şi de limitare a consecinţelor acestora.

(2) În acest scop, autorităţile publice competente la nivel regional şi judeţean efectuează verificări cu privire la:

a) poziţionarea noilor amplasamente;

b) modificările aduse amplasamentelor existente cărora le sunt aplicabile prevederile art. 11;

c) noile dezvoltări privind reţeaua de transport, clădiri şi zone de utilitate publică şi zone rezidenţiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, care măresc riscul sau consecinţele unui accident major.

(3) Autorităţile publice competente la nivel regional şi judeţean, în colaborare cu autorităţile publice responsabile cu planificarea amenajării teritoriului, iau măsurile necesare pentru ca politicile de dezvoltare şi amenajare a teritoriului sau alte politici relevante şi procedurile de punere în aplicare a acestora să ţină cont, pe de o parte, de necesitatea menţinerii unor distanţe adecvate, stabilite în funcţie de nivelul de pericol, între amplasamentele cărora le sunt aplicabile prevederile prezentei hotărâri şi zone rezidenţiale, clădiri şi zone de utilitate publică, căi principale rutiere, zone de recreere şi zone protejate de interes şi sensibilitate deosebite şi, pe de altă parte, în cazul amplasamentelor existente, de necesitatea unor măsuri tehnice suplimentare conform prevederilor art. 6, astfel încât să se reducă riscurile pentru populaţie.

(4) Autorităţile publice competente la nivel regional şi judeţean şi autorităţile publice responsabile cu planificarea amenajării teritoriului stabilesc proceduri adecvate pentru consultări în scopul implementării politicilor prevăzute la alin. (1) şi (3).

(5) Procedurile prevăzute la alin. (4) trebuie stabilite astfel încât să se asigure că recomandările tehnice privind riscurile pe care le implică amplasamentul sunt disponibile, fie pentru fiecare caz în parte, fie la modul general, în momentul luării deciziei.

Art. 14. — (1) Operatorul amplasamentului care intră sub incidenţa prevederilor art. 10 furnizează, din oficiu, periodic şi în forma cea mai adecvată, informaţii privind măsurile de securitate în exploatare şi comportamentul în caz de accident tuturor persoanelor, precum şi factorilor de decizie din cadrul unităţilor care deservesc publicul, care ar putea fi afectate de un accident major produs pe amplasament.

(2) Informaţiile prevăzute la alin. (1) trebuie revizuite la intervale de 3 ani. Unde este necesar, se reiau şi se actualizează, cel puţin în cazul modificărilor apărute în sensul obligaţiilor prevăzute la art. 11, şi sunt repetate pentru public într-un interval de timp care nu poate fi mai mare de 5 ani.

(3) Operatorul are obligaţia să pună permanent la dispoziţia publicului aceste informaţii care trebuie să cuprindă cel puţin elementele prevăzute în anexa nr. 5.

(4) În cazul în care pe un amplasament care intră sub incidenţa prevederilor art. 10 există posibilitatea producerii unui accident major cu efect transfrontier, IGSU furnizează informaţii suficiente autorităţilor similare din statele vecine care ar putea fi afectate, astfel încât acestea să poată lua toate măsurile necesare potrivit prevederilor art. 12–14.

(5) În cazurile în care IGSU decide că un amplasament aflat în apropierea teritoriului altui stat nu prezintă pericol de accident major în afara perimetrului său, în contextul art. 12 alin. (11), şi din acest motiv nu este necesară elaborarea unui plan de urgenţă externă potrivit art. 12 alin. (3), informează în acest sens autorităţile similare din statul vecin.

(6) Operatorul are obligaţia de a pune la dispoziţia publicului raportul de securitate.

(7) Din motive de confidenţialitate industrială, comercială, personală, de securitate publică sau de apărare naţională, operatorul poate solicita autorităţilor publice competente la nivel regional şi judeţean ca anumite date din raport să nu fie făcute publice.

(8) În cazul prevăzut la alin. (7), cu aprobarea autorităţilor publice competente la nivel regional şi judeţean, operatorul are obligaţia de a furniza SRAPM şi de a pune la dispoziţia publicului un raport modificat din care sunt excluse informaţiile confidenţiale.

(9) Autorităţile publice competente la nivel regional şi judeţean iau toate măsurile necesare pentru ca publicul să îşi poată exprima opinia cu privire la:

a) planificarea de amplasamente noi care intră sub incidenţa art. 10;

b) modificarea amplasamentelor existente aflate sub incidenţa art. 11, în legătură cu obligaţiile privind planificarea amenajării teritoriului, ce rezultă din prezenta hotărâre;

c) dezvoltările din jurul amplasamentelor existente.

(10) În cazul amplasamentelor care fac obiectul art. 10, operatorii iau măsuri ca inventarul substanţelor periculoase existente pe amplasament, întocmit potrivit art. 10 alin (2), să fie pus la dispoziţia publicului în condiţiile alin. (7) şi (8) şi art. 20.

Art. 15. — (1) În cazul producerii unui accident major, operatorul are obligaţia să informeze în termen de maximum două ore autorităţile publice competente la nivel judeţean cu privire la:

a) circumstanţele accidentului, substanţele periculoase implicate, datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătăţii populaţiei şi mediului şi măsurile de urgenţă luate;

b) acţiuni pe care intenţionează să le întreprindă pentru atenuarea efectelor pe termen mediu şi lung ale accidentului şi pentru a preveni repetarea unui astfel de accident;

c) actualizări ale informaţiilor furnizate, dacă investigaţiile ulterioare dezvăluie elemente suplimentare, care modifică informaţiile iniţiale sau concluziile formulate anterior.

(2) În urma unui accident major, autorităţile publice competente la nivel judeţean au următoarele obligaţii:

a) să se asigure că s-au luat toate măsurile necesare, urgente, pe termen mediu sau lung;

b) să verifice şi să colecteze prin inspecţie, investigare sau alte mijloace adecvate informaţiile necesare pentru analizarea completă a aspectelor tehnice, organizatorice şi manageriale ale accidentului major;

c) să se asigure că operatorul a întreprins toate acţiunile de remediere necesare;

d) să facă recomandări privind măsurile viitoare de prevenire.

Art. 16. — (1) În scopul prevenirii şi limitării consecinţelor accidentelor majore, IGSU informează Comisia Europeană, în cel mai scurt timp posibil, asupra accidentelor produse pe teritoriul naţional, conform criteriilor din anexa nr. 6. Informarea cuprinde următoarele detalii:

a) statul membru, numele şi adresa autorităţii responsabile pentru elaborarea raportului;

b) data, locul şi momentul producerii accidentului major, incluzând numele complet al operatorului şi adresa amplasamentului implicat;

c) o scurtă descriere a circumstanţelor în care s-a produs accidentul, incluzând substanţele periculoase implicate şi efectele imediate asupra sănătăţii populaţiei şi mediului;

d) o scurtă descriere a măsurilor de urgenţă întreprinse şi a măsurilor de precauţie imediate necesare pentru a preveni repetarea acestuia.

(2) De îndată ce informaţiile prevăzute la art. 15 alin. (1) sunt disponibile, IGSU transmite Comisiei Europene rezultatele analizelor şi recomandările, folosind formatul de raportare stabilit de Comisia Europeană.

(3) IGSU furnizează Comisiei Europene numele şi adresa oricărui organism ce ar putea deţine informaţii relevante asupra accidentelor majore şi care este în măsură să asigure

consultanţă autorităţilor competente din alte state care trebuie să intervină în eventualitatea unui astfel de accident.

Art. 17. — (1) Dacă în urma analizării de către autorităţile publice competente la nivel judeţean a măsurilor luate de operator în vederea prevenirii şi diminuării efectelor accidentelor majore se constată grave deficienţe în aplicarea acestora, CJGNM şi ISU pot dispune măsura interzicerii utilizării, exploatării sau punerii în funcţiune a oricărui amplasament, instalaţii sau unităţi de stocare ori a oricărei părţi din acestea.

(2) În cazul neîndeplinirii în termen de către operator a obligaţiilor prevăzute la art. 7, 8, 10 şi 12 sau în cazul netransmiterii oricărei informaţii solicitate de autorităţile competente prevăzute la art. 5, în condiţiile prevederilor prezentei hotărâri, ISU şi CJGNM iau măsura interzicerii utilizării, exploatării sau punerii în funcţiune a oricărui amplasament, instalaţii sau unităţi de stocare ori a oricărei părţi din acestea.

(3) Litigiile în legătură cu deciziile luate potrivit alin. (1) şi (2) se soluţionează potrivit dispoziţiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

Art. 18. — (1) ISU şi CJGNM organizează sistemul de inspecţie şi control adaptat tipului de amplasament în cauză, indiferent de primirea raportului de securitate sau a oricărei alte documentaţii elaborate de operator.

(2) Prin sistemul de inspecţie şi control se urmăreşte o examinare planificată şi sistematică a sistemelor utilizate în amplasament, fie ele de natură tehnică, organizatorică sau managerială, astfel încât să se asigure că:

a) operatorul poate demonstra că a luat măsuri adecvate în legătură cu diferitele activităţi care se desfăşoară în cadrul amplasamentului, în vederea prevenirii accidentelor majore;

b) operatorul poate demonstra că a folosit mijloacele adecvate în vederea limitării efectelor accidentelor majore, în cadrul şi/sau în afara amplasamentului;

c) datele şi informaţiile conţinute în raportul de securitate sau în orice alt document depus reflectă în mod adecvat condiţiile din amplasament;

d) au fost furnizate publicului informaţii potrivit art. 14 alin. (1).

(3) Sistemul de inspecţie şi control prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să existe un program de inspecţii pentru toate amplasamentele; dacă ISU şi CJGNM nu au stabilit un program de inspecţii pe baza unei evaluări sistematice de accidente majore la obiectivul în cauză, programul trebuie să prevadă cel puţin o inspecţie pe amplasament, la un interval de 12 luni pentru fiecare amplasament care intră sub incidenţa prevederilor art. 10;

b) după fiecare inspecţie ISU şi CJGNM elaborează un raport;

c) unde este necesar, fiecare inspecţie efectuată de ISU şi CJGNM este monitorizată împreună cu operatorul în vederea implementării măsurilor pentru conformare.

(4) ISU şi CJGNM pot solicita operatorului să furnizeze informaţii suplimentare care să le permită acestora evaluarea completă a posibilităţii de producere a unui accident major, determinarea creşterii probabilităţii şi/sau agravării accidentelor majore, elaborarea planului de urgenţă externă, inclusiv luarea în considerare a substanţelor care, datorită formei lor fizice, condiţiilor specifice sau locaţiei, necesită evaluări suplimentare.

Art. 19. — (1) Autorităţile publice învestite la nivel central, prevăzute la art. 5, colaborează cu Comisia Europeană în vederea transferului de informaţii cu privire la experienţa dobândită în domeniul prevenirii accidentelor majore şi al limitării efectelor acestora în condiţiile prezentei hotărâri.

(2) Pentru amplasamentele care intră sub incidenţa prevederilor prezentei hotărâri, IGSU transmite Comisiei Europene următoarele informaţii obţinute prin colaborare cu SRANPM:

a) denumirea operatorului şi adresa amplasamentului implicat;

b) activitatea sau activităţile care se desfăşoară în cadrul amplasamentului.

(3) IGSU transmite Comisiei Europene o dată la 3 ani un raport întocmit în colaborare cu SRANPM şi în conformitate cu procedura Comisiei Europene pentru amplasamentele care intră sub incidenţa art. 7 şi 10.

(4) IGSU va ţine un registru şi un sistem de informare conţinând detalii referitoare la accidentele majore întâmplate pe teritoriul naţional, în scopul:

a) diseminării rapide a informaţiilor către Comisia Europeană şi autorităţile competente;

b) distribuirii către celelalte autorităţi competente la nivel central a unor analize privind cauzele accidentelor majore şi învăţămintele desprinse din acestea;

c) distribuirii către celelalte autorităţi competente la nivel central a măsurilor de prevenire rezultate din analiza unor astfel de accidente.

(5) Cu respectarea celor prevăzute la art. 20, accesul la registru trebuie să fie permis tuturor autorităţilor competente, asociaţiilor industriale sau profesionale, operatorilor economici care intră sub incidenţa prezentei hotărâri şi organizaţiilor neguvernamentale care activează în domeniul prevenirii şi intervenţiei în caz de accidente industriale.

Art. 20. — (1) Pentru a asigura transparenţa, autorităţile competente prevăzute la art. 5 au obligaţia de pune la dispoziţia persoanelor fizice şi/sau juridice, la cerere, informaţiile primite ca urmare a aplicării prevederilor prezentei hotărâri, care nu au caracter confidenţial.

(2) Informaţiile prevăzute la alin. (1) sunt confidenţiale dacă fac parte din categoria celor prevăzute la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Prezenta hotărâre nu împiedică încheierea între România şi terţe ţări a unor acorduri privind schimbul de informaţii care sunt considerate secrete potrivit legislaţiei naţionale.

Art. 21. — (1) Documentele elaborate în baza prevederilor art. 7–11 şi 14 sunt transmise de către operator, în 3 exemplare şi în format electronic, la SRAPM.

(2) În vederea elaborării punctelor de vedere, SRAPM va pune la dispoziţia ISU şi CJGNM documentele prevăzute la alin. (1).

Art. 22. — (1) Operatorii au obligaţia să numească la nivelul amplasamentului un responsabil în domeniul managementului securităţii în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Elaborarea politicilor de prevenire a accidentelor majore, a rapoartelor de securitate şi a planurilor de urgenţă internă se realizează de experţi independenţi de titularul de activitate, atestaţi de către autorităţile publice centrale competente.

(3) În cazul în care autorităţile competente prevăzute la art. 5 consideră necesară efectuarea unei expertize suplimentare, pentru lămurirea unor aspecte cuprinse în rapoartele de securitate şi planurile de urgenţă internă, operatorul este obligat să suporte cheltuielile acesteia.

Art. 23. — În vederea ducerii la îndeplinire a obligaţiilor prezentei hotărâri se aprobă măsuri specifice prin ordin comun al conducătorului autorităţii publice centrale pentru protecţia mediului şi al conducătorului autorităţii publice centrale pentru interne şi reformă administrativă.

Art. 24. — (1) Constituie contravenţii următoarele fapte săvârşite de operator şi se sancţionează după cum urmează:

a) nerespectarea dispoziţiilor art. 7, cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

b) nerespectarea dispoziţiilor art. 6 alin. (2), ale art. 8 alin. (1), (2) şi (3), ale art. 10 alin. (1), (2), (4) şi (6), ale art. 11 şi ale art. 14 alin. (1), (2), (3), (6) şi (10), cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei;

c) nerespectarea dispoziţiilor art. 12 alin. (1), (2), (5), (8) şi (10), ale art. 15 alin. (1) şi ale art. 22, cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea şi aplicarea contravenţiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul CJGNM şi ISU.

(3) Dispoziţiile referitoare la contravenţii, prevăzute la alin. (1) şi (2), se completează cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 25. — Anexele nr. 1–7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 26. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 95/2003 privind controlul activităţilor care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanţe periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 25 februarie 2003.

(2) Actele normative emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 privind controlul activităţilor care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanţe periculoase, în măsura în care nu contravin prezentei hotărâri, rămân în vigoare până la data abrogării lor.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei Consiliului 96/82/CE privind controlul pericolelor de accidente majore în care sunt implicate substanţe periculoase, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 10/1997, cu modificările şi completările din Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2003/105/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 345/2003, şi Decizia Comisiei 98/433/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 192/1998.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului şi dezvoltării durabile,
Attila Korodi

Ministrul internelor şi reformei administrative,
Cristian David

p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzaşu,
secretar de stat

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice şi locuinţelor,
Anna Horváth,
secretar de stat

Departamentul pentru Afaceri Europene
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

Ministrul economiei şi finanţelor,
Varujan Vosganian

Bucureşti, 25 iulie 2007.
Nr. 804.

ANEXA Nr. 1

DOMENIUL DE REGLEMENTARE

1. Această anexă se aplică prezenţei substanţelor periculoase, în înţelesul art. 3, în orice amplasament şi este determinantă pentru aplicarea articolelor relevante ale prezentei hotărâri.

2. Amestecurile şi preparatele trebuie tratate în acelaşi mod ca substanţele pure, cu condiţia să se menţină în limitele de concentraţie stabilite conform proprietăţilor lor din legislaţia relevantă, menţionată în partea a 2-a, nota 1, sau să fie conform ultimelor ajustări la progresul tehnic în domeniu, dacă nu se specifică un anumit procent al compoziţiei sau o altă descriere.

3. Cantităţile relevante stabilite mai jos se referă la fiecare amplasament în parte.

4. Cantităţile care trebuie luate în considerare pentru punerea în aplicare a articolelor relevante ale prezentei hotărâri sunt cantităţi maxime, prezente sau posibil a fi prezente. Substanţele periculoase existente pe amplasament în cantităţi egale cu sau mai mici cu 2% din cantitatea relevantă pot fi neglijate la calcularea cantităţii totale prezente, dacă locaţia lor pe amplasament este de aşa natură încât nu poate acţiona ca iniţiator al unui accident major în altă zonă.

5. După caz, regulile stabilite în partea a 2-a, nota 4, se aplică corespunzător la însumarea substanţelor periculoase sau categoriilor de substanţe periculoase.

6. În înţelesul prezentei hotărâri, un gaz este orice substanţă care are o presiune de vapori egală cu sau mai mare decât 101,3 kPa la o temperatură de 20°C.

7. În înţelesul prezentei hotărâri, un lichid este orice substanţă care nu este definită ca un gaz şi care nu este în stare solidă la o temperatură de 20°C, la presiunea standard de 101,3 kPa.

PARTEA 1

Substanţe periculoase nominalizate

Dacă o substanţă sau un grup de substanţe prevăzute în partea 1 se încadrează şi la una dintre categoriile din partea a 2-a, trebuie luate în considerare cantităţile relevante stabilite în partea 1.

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Substanţe periculoase	Cantitate relevantă (tone) pentru aplicarea:	
	art. 7 şi 8	art. 10
Azotat de amoniu (vezi nota 1)	5.000	10.000
Azotat de amoniu (vezi nota 2)	1.250	5.000
Azotat de amoniu (vezi nota 3)	350	2.500
Azotat de amoniu (vezi nota 4)	10	50
Azotat de potasiu (vezi nota 5)	5.000	10.000
Azotat de potasiu (vezi nota 6)	1.250	5.000
Pentoxid de arsen, acid arsenic (V) şi/sau săruri	1	2
Trioxid de arsen, acid arsenos (III) şi/sau săruri		0,1
Brom	20	100
Clor	10	25
Compuşi de nichel sub formă de pudră inhalabilă [monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel (NiS), subsulfură de nichel (Ni_3S_2), trioxid de nichel (Ni_2O_3)]		1
Etilenimine	10	20
Fluor	10	20
Formaldehidă (concentraţie ≥ 90%)	5	50
Hidrogen	5	50
Acid clorhidric (gaz lichefiat)	25	250
Alchili de plumb	5	50
Gaze lichefiate extrem de inflamabile (inclusiv GPL — gaz petrolier lichefiat) şi gaz natural	50	200
Acetilenă	5	50
Oxid de etilenă	5	50
Oxid de propilenă	5	50
Metanol	500	5.000
4,4-Metilenbis (2-clor-anilină) şi/sau săruri, sub formă de pulbere		0,01
Metilizocianat		0,15
Oxigen	200	2.000
Toluen-di-izocianat	10	100
Diclorură de carbonil (CCl_2O — fosgen)	0,3	0,75
Hidrogen arseniat (AsH_3 — arsina)	0,2	1
Hidrogen fosforat (PH_3 — fosfina)	0,2	1
Clorură de sulf	1	1
Trioxid de sulf	15	75
Policlor-dibenzo-furani şi policlor-dibenzo-dioxine (inclusiv TCDD), calculaţi în TCDD echivalent		0,001
Următoarele substanţe cancerigene la concentraţii în greutate peste 5%: 4-Aminobifenil şi/sau săruri, Triclor metil benzen, Benzidină şi/sau săruri, Bis (clormetil) eter, Clormetil-metil eter, 1,2-Dibrometan, Dietil sulfat, Dimetil sulfat, Clorură de dimetil-carbonil, 1,2-Dibrom-3-clorpropan, 1,2-Dimetilhidrazină, Dimetil-nitrozo-amină, Triamidă hexametilfosforică, Hidrazină, 2-Naftilamină şi/sau săruri, 4-Nitrodifenil şi 1,3-Propansulfonă	0,5	2
Produse petroliere: a) benzine şi nafte; b) kerosen (inclusiv combustibili pentru avioane cu reacţie); c) distilate de petrol — exclusiv fracţia grea (inclusiv combustibili diesel, produse petroliere pentru încălzirea locuinţelor şi amestecuri de fracţii)	2.500	25.000

NOTA 1

Azotatul de amoniu (5.000/10.000): îngrăşăminte capabile de autodescompunere

Se aplică compuşilor pe bază de azotat de amoniu/îngrăşăminte complexe (îngrăşăminte compuse/compozite conţinând azotat de amoniu cu fosfat şi/sau potasiu) în care conţinutul de azot ca un rezultat al azotatului de amoniu este:

— între 15,75%(1) şi 24,5%(2) în greutate şi totalul materialelor combustibile/organice să nu depăşească 0,4% sau care îndeplinesc cerinţele Regulamentului Parlamentului şi Consiliului nr. 2003/2003/CE privind îngrăşămintele,

— 15,75%(3) în greutate sau mai puţin, nerestricţionat de prezenţa materialelor combustibile şi care au capacitatea de autosusţinere a descompunerii conform testului specific „Trough Test" (vezi recomandările Naţiunilor Unite privind transportul substanţelor periculoase — manual de teste şi criterii, partea a III-a, subsecţiunea 38.2).

NOTA 2

Azotatul de amoniu (1250/5000): îngrăşământ

Se aplică îngrăşămintelor bazate strict pe azotat de amoniu şi îngrăşămintelor compuse/compozite pe bază de azotat de amoniu în care conţinutul de azot ca rezultat al azotatului de amoniu este:

— peste 24,5% în greutate, cu excepţia amestecurilor de azotat de amoniu cu dolomită, calcar şi/sau carbonat de calciu cu o puritate de cel puţin 90%;

— peste 15,75% în greutate pentru amestecuri de azotat de amoniu şi sulfat de amoniu;

— peste 28%(4) în greutate pentru amestecuri de azotat de amoniu cu dolomită, calcar şi/sau carbonat de calciu cu o puritate de cel puţin 90%

şi care îndeplinesc cerinţele Regulamentului Parlamentului şi Consiliului nr. 2003/2003/CE privind îngrăşămintele.

NOTA 3

Azotatul de amoniu (350/2500): tehnic

Se aplică:

— azotatului de amoniu şi preparatelor de azotat de amoniu în care conţinutul de azot ca rezultat al azotatului de amoniu este:

• între 24,5 şi 28% în greutate şi totalul substanţelor combustibile să nu depăşească 0,4%;

• mai mare de 28% în greutate şi totalul substanţelor combustibile să nu depăşească 0,2%;

— soluţiilor apoase de azotat de amoniu a căror concentraţie de azotat de amoniu este peste 80% în greutate din greutate.

NOTA 4

Azotatul de amoniu (10/50): îngrăşăminte şi materiale „fără specificaţii", care nu trec testul de detonare

Se aplică:

— materialului respins în timpul procesului de fabricare al azotatului de amoniu şi al preparatelor de azotat de amoniu, în mod expres, îngrăşămintelor doar pe bază de azotat de amoniu şi îngrăşămintelor compuse/compozite pe bază de azotat de amoniu, la care se referă notele 2 şi 3, care sunt sau au fost returnate de la utilizatorul final la producător, la un depozit temporar sau la o fabrică de reprocesare pentru reprelucrare, reciclare sau tratament pentru utilizare în siguranţă, întrucât nu se mai conformează specificaţiilor notelor 2 şi 3;

— îngrăşămintelor la care se face referire în nota 1 şi nota 2, care nu îndeplinesc cerinţele Regulamentului Parlamentului şi Consiliului nr. 2003/2003/CE privind îngrăşămintele.

NOTA 5

Azotatul de potasiu (5000/10000): îngrăşăminte compozite pe bază de azotat de potasiu compuse din azotat de potasiu în formă granulară/solzi

NOTA 6

Azotatul de potasiu (1250/5000): îngrăşăminte compozite pe bază de azotat de potasiu compuse din azotat de potasiu în formă cristalină

NOTA 7

Policlordibenzofurani (PCDF) şi de policlordibenzodioxine (PCDD)

Cantităţile de policlodibenzofurani şi de policlordibenzodioxine sunt calculate folosind următorii factori:

Factori internaţionali echivalenţi de toxicitate pentru izomerii de interes (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T=tetra; Pe=penta; Hx=hexa, Hp=hepta, O=octo)

(1) 15,75% conţinut de azot în greutate ca un rezultat al azotatului de amoniu corespunde la 45% azotat de amoniu.

(2) 24,50% conţinut de azot în greutate ca un rezultat al azotatului de amoniu corespunde la 70% azotat de amoniu.

(3) 15,75% conţinut de azot în greutate ca un rezultat al azotatului de amoniu corespunde la 45% azotat de amoniu.

(4) 28,00% conţinut de azot în greutate ca un rezultat al azotatului de amoniu corespunde la 80% azotat de amoniu.

PARTEA a 2-a

Categorii de substanţe şi preparate periculoase care nu sunt nominalizate în mod specific în partea 1

Coloana 1 Categoria substanţelor periculoase	Coloana 2 Cantitate relevantă (tone) pentru aplicarea: art. 7 şi 8	Coloana 3 Cantitate relevantă (tone) pentru aplicarea: art. 10
1.FOARTE TOXICE	5	20
2.TOXICE	50	200
3.OXIDANTE	50	200
4.EXPLOZIVE (vezi nota 2) unde substanţa, preparatul sau articolul se încadrează sub UN/ADR (*) secţiunea 1.4	50	200
5.EXPLOZIVE (vezi nota 2) unde substanţa, preparatul sau articolul se încadrează sub oricare din: UN/ADR grupa 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6 ori fraza de risc R 2 sau R 3	10	50
6.INFLAMABILE [unde substanţa sau preparatul se încadrează la definiţia dată la nota 3 a)]	5.000	50.000
7a.FOARTE INFLAMABILE [unde substanţa sau preparatul se încadrează la definiţia dată la nota 3 b)(1)]	50	200
7b.Lichide FOARTE INFLAMABILE [unde substanţa sau preparatul se încadrează la definiţia dată la nota 3 b)(2)]	5.000	50.000
8.EXTREM DE INFLAMABILE [unde substanţa sau preparatul se încadrează la definiţia dată la nota 3 c)]	10	50
9.PERICULOASE PENTRU MEDIU — fraze de risc: (i) R50: „Foarte toxic pentru organismele acvatice” (inclusiv R50/53)	100	200
(ii) R51/53: „Toxic pentru organismele acvatice; poate provoca efecte adverse pe termen lung asupra mediului acvatic”	200	500
10. ORICE CLASIFICARE care nu este acoperită de cele date mai sus în combinaţie cu frazele de risc: (i) R14: „Reacționează violent cu apa” (inclusiv R14/15)	100	500
(ii) R29: „În contact cu apa eliberează gaze toxice”	50	200

(*) UN/ADR – Acordul european privind transportul rutier internaţional al mărfurilor periculoase din 30 septembrie 1957, aşa cum a fost amendat şi transpus în Directiva Consiliului 94/55/CE.

NOTA 1

Substanţele şi preparatele sunt clasificate potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea şi ambalarea substanţelor şi preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 451/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

În cazul substanţelor şi preparatelor care nu sunt clasificate ca periculoase potrivit directivelor de mai sus, de exemplu deşeurile, dar care totuşi sunt prezente sau este posibil să fie prezente pe un amplasament şi care au sau este posibil să aibă, în condiţiile existente pe amplasament, proprietăţi echivalente în termeni de accident major potenţial, procedurile pentru clasificarea provizorie sunt în concordanţă cu articolul relevant din directiva corespunzătoare.

În cazul substanţelor şi preparatelor având proprietăţi care indică mai mult de o singură clasificare, în scopul prezentei hotărâri se aplică cele mai mici cantităţi relevante. Totuşi, pentru aplicarea regulii din nota 4, cantitatea relevantă utilizată este întotdeauna cea corespunzătoare clasificării în cauză.

NOTA 2

Un *exploziv* înseamnă:

— o substanţă sau preparat care creează riscul unei explozii prin şoc, frecare, incendiu sau alte surse de aprindere (fraza de risc R 2);

— o substanţă sau preparat care creează riscuri extreme de explozie prin şoc, frecare, foc/incendiu sau alte surse de aprindere (fraza de risc R 3);

— o substanţă, preparat sau articol care se încadrează în clasa 1 din Acordul european privind transportul rutier internaţional al mărfurilor periculoase (UN/ADR) din 30 septembrie 1957, aşa cum a fost amendat şi transpus în Directiva Consiliului 94/55/CE.

În această definiţie sunt incluse şi substanţele pirotehnice, care în scopul prezentei hotărâri sunt definite ca substanţe (sau amestecuri de substanţe) destinate să producă căldură, lumină, sunet, gaz sau fum ori o combinaţie a unor astfel de efecte prin reacţii chimice exoterme autoîntreţinute. Dacă o substanţă sau preparat este clasificată atât de UN/ADR, cât şi de frazele de risc R2 sau R 3, clasificarea UN/ADR are prioritate.

Substanţele şi articolele din clasa 1 sunt clasificate în oricare dintre grupele 1.1–1.6 în concordanță cu schema de clasificare UN/ADR.

Grupele respective sunt:

— grupa 1.1: „Substanţele şi articolele care prezintă pericol de explozie în masă *(o explozie în masă* este o explozie care afectează instantaneu aproape întreaga cantitate de material)”;

— grupa 1.2: „Substanţele şi articolele care prezintă pericol potenţial, dar nu de explozie în masă”;

— grupa 1.3: „Substanţele şi articolele care prezintă pericol de aprindere sau chiar un risc minor de explozie ori ambele, dar nu de explozie în masă:

a) combustie care dă naştere unei călduri considerabile radiante; sau

b) care generează aprinderi, una după alta, producând explozii minore sau ambele”;

— grupa 1.4: „Substanţele şi articolele care prezintă doar un risc minor în caz de aprindere sau iniţiere de aprindere în timpul transportului. Efectele sunt în general limitate la pachete şi nu se aşteaptă proiectarea fragmentelor de mărimi sau proporţii

apreciabile. Un incendiu din exterior nu are ca efect o explozie virtuală instantanee a întregului conţinut al coletului";

– grupa 1.5: „Substanţe foarte inerte având risc de explozie în masă care sunt atât de insensibile încât există o foarte mică probabilitate a unei iniţieri sau a unei treceri de la ardere la detonare în condiţii normale de transport. La testul unui incendiu din exterior cerinţa minimă este să nu explodeze";

— grupa 1.6: „Articolele extrem de inerte care nu au un risc de explozie în masă. Articolele conţin numai substanţe detonante extrem de insensibile şi au o probabilitate neglijabilă la o iniţiere sau propagare accidentală. Riscul este limitat la explozia unui singur articol."

În această definiţie sunt incluşi de asemenea explozivii sau substanţele pirotehnice sau preparatele pirotehnice conţinute în articole. În cazul articolelor care conţin substanţe sau preparate explozive sau pirotehnice, dacă este cunoscută cantitatea de substanţă sau preparat, acea cantitate se ia în considerare în scopul prezentei hotărâri. Dacă nu este cunoscută cantitatea, atunci, în scopul prezentei hotărâri, întregul articol este considerat exploziv.

NOTA 3

Inflamabil, foarte inflamabil şi *extrem de inflamabil* în categoriile 6, 7 şi 8 înseamnă:

a) *lichide inflamabile* — substanţe şi preparate având un punct de inflamabilitate egal sau mai mare decât 21°C şi mai mic sau egal cu 55°C (fraza de risc R 10) care întreţin arderea;

b) *lichide foarte inflamabile:*

1. — substanţele şi preparatele care pot deveni fierbinţi şi în final se pot aprinde în contact cu aerul la temperatura mediului ambiant fără niciun aport de energie (fraza de risc R 17);

— substanţele şi preparatele care au un punct de inflamabilitate mai scăzut de 55°C şi care rămân în stare lichidă sub presiune, unde condiţiile de procesare specifice, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură înaltă, pot crea pericole de accidente majore;

2. substanţele şi preparatele având un punct de inflamabilitate mai scăzut de 21°C şi care nu sunt extrem de inflamabile (fraza de risc R11, liniuţa a doua);

c) *lichide şi gaze extrem de inflamabile:*

1. substanţe şi preparate lichide care au un punct de inflamabilitate mai scăzut de 0°C şi punctul de fierbere (sau, în cazul unui interval de fierbere, punctul iniţial de fierbere) care la presiune normală este mai mic sau egal cu 35°C (fraza de risc R 12, prima liniuţă);

2. gaze care sunt inflamabile în contact cu aerul la temperatura şi presiunea ambientală (fraza de risc R 12, a doua liniuţă) care rămân în stare gazoasă sau supercritică în condiţiile de proces;

3. substanţe şi preparate lichide inflamabile şi foarte inflamabile menţinute la temperatura superioară punctului lor de fierbere.

NOTA 4

În cazul în care pe un amplasament, unde nicio substanţă sau preparat luate individual nu sunt prezente într-o cantitate mai mare sau egală cu cantităţile relevante, se aplică următoarea regulă pentru a determina dacă amplasamentul intră sub incidenţa prezentei hotărâri.

Prezenta hotărâre se aplică dacă suma:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + ...q_x/Q_{UX} + ... \geq 1,$$

unde:

q_x = cantitatea de substanţă periculoasă x (sau categoria de substanţe periculoase) care intră sub incidenţa părţii 1 sau părții a 2-a a acestei anexe;

Q_{UX} = cantitatea relevantă pentru substanţa sau categoria de substanţe x din coloana 3, partea 1 sau partea a 2-a.

Prezenta hotărâre se aplică, cu excepţia art. 10, 12 şi 14, dacă suma:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + ... q_x/Q_{LX} + ... \geq 1,$$

unde:

q_x = cantitatea de substanţă periculoasă x (sau categoria de substanţe periculoase) care intră sub incidenţa părţii 1 sau părţii a 2-a a acestei anexe; şi

Q_{LX} = cantitatea relevantă pentru substanţa sau categoria x din coloana 2 partea 1 sau partea a 2-a.

Această regulă se utilizează pentru a evalua pericolele totale asociate cu toxicitatea, inflamabilitatea şi ecotoxicitatea. De aceea trebuie aplicată de 3 ori:

a) se însumează substanţele şi preparatele nominalizate în partea 1 şi clasificate drept toxice sau foarte toxice cu substanţele şi preparatele din categoriile 1 şi 2;

b) se însumează substanţele şi preparatele nominalizate în partea 1 şi clasificate drept oxidante, explozive, inflamabile, foarte inflamabile sau extrem de inflamabile cu substanţele şi preparatele din categoriile 3, 4, 5, 6, 7 a, 7b şi 8;

c) se însumează substanţele şi preparatele nominalizate în partea 1 şi clasificate drept periculoase pentru mediu [R50 (incluzând R50/R53) sau R51/R53] cu substanţele şi preparatele din categoriile 9(i) şi 9 (ii).

Prevederile relevante ale prezentei hotărâri se aplică dacă oricare dintre sumele obţinute este mai mare sau egală cu 1.

ANEXA Nr. 2

DATE ŞI INFORMAŢII
minime care trebuie incluse în raportul de securitate

I. **Informaţii asupra sistemului de management şi asupra organizării amplasamentului cu privire la prevenirea accidentelor majore**

Aceste informaţii conţin elementele indicate în anexa nr. 3.

II. **Prezentarea mediului în care este situat amplasamentul**

A. descrierea amplasamentului şi a mediului acestuia, inclusiv localizarea geografică, condiţiile meteorologice, geologice, hidrografice şi, dacă este necesar, istoricul acestora;

B. identificarea instalaţiilor şi a altor activităţi de pe amplasament care ar putea prezenta un pericol de accident major;

C. descrierea zonelor unde se poate produce un accident major.

III. **Descrierea instalaţiei**

A. descrierea activităţilor şi a produselor principale aparţinând acelor părţi ale amplasamentului care au importanţă din punctul de vedere al securităţii, surselor de riscuri de accidente majore şi a condiţiilor în care un astfel de accident

major se poate produce, precum şi descrierea măsurilor preventive propuse;

B. descrierea proceselor, în special a metodelor de operare;

C. descrierea substanţelor periculoase:

1. inventarul substanţelor periculoase, care să cuprindă:

a) identificarea substanţelor periculoase: denumire chimică, numărul de înregistrare CAS, denumirea conform IUPAC;

b) cantitatea maximă de substanţe periculoase care sunt prezente în obiectiv sau care ar putea fi prezente;

2. caracteristicile fizice, chimice, toxicologice şi indicarea pericolelor, atât imediate cât şi pe termen lung, pentru om şi mediu;

3. comportamentul fizic şi chimic în condiţii normale de utilizare sau/şi în condiţii previzibile de accident.

IV. **Identificarea şi analiza riscurilor de accidente şi metodele de prevenire**

A. descrierea detaliată a scenariilor posibile de accidente majore şi probabilitatea producerii acestora sau condiţiile în care acestea se produc, inclusiv un rezumat al evenimentelor care pot juca un rol în declanşarea fiecăruia dintre aceste scenarii, considerându-se atât cauze interne, cât şi externe pentru instalaţie;

B. evaluarea amplitudinii şi a gravităţii consecinţelor accidentelor majore identificate, incluzând hărţi, imagini sau, dacă este cazul, descrieri echivalente, care să prezinte zonele posibil a fi afectate de acele accidente produse pe amplasament, subiect al prevederilor art. 14 alin. (6), (7), (8) şi ale art. 20;

C. descrierea parametrilor tehnici şi a echipamentului utilizat pentru securitatea instalaţiilor.

V. **Măsuri de protecţie şi de intervenţie pentru limitarea consecinţelor unui accident**

A. descrierea echipamentului instalat pe amplasament pentru limitarea consecinţelor accidentelor majore;

B. organizarea alertei şi a intervenţiei;

C. descrierea resurselor ce pot fi mobilizate intern şi extern;

D. rezumatul elementelor descrise la lit. A, B şi C, necesare pentru elaborarea planului de urgenţă internă în conformitate cu art. 12.

ANEXA Nr. 3

PRINCIPIILE ŞI INFORMAŢIILE
privind politica de prevenire, sistemul de management şi organizarea obiectivului cu privire la prevenirea accidentelor majore

În vederea punerii în aplicare de către titularul activităţii a politicii de prevenire a accidentelor majore şi a sistemului de management al securităţii, trebuie luate în considerare următoarele elemente:

a) politica de prevenire a accidentelor majore trebuie elaborată în scris şi trebuie să cuprindă obiectivele globale ale titularului activităţii şi principiile de acţiune referitoare la controlul asupra pericolelor de accident major;

b) sistemul de management al securităţii trebuie să cuprindă acea parte a sistemului general de management care include structura organizatorică, responsabilităţile, practicile, procedurile, procesele şi resursele pentru determinarea şi implementarea politicii de prevenire a accidentelor majore;

c) sistemul de management al securităţii trebuie să acopere următoarele aspecte:

(a) organizare şi personal — rolurile şi responsabilităţile personalului implicat în managementul pericolelor majore la toate nivelurile organizaţiei. Identificarea nevoilor de pregătire a acestui personal şi asigurarea pregătirii astfel identificate. Implicarea angajaţilor şi, unde este cazul, a subcontractanţilor de pe amplasament;

(b) identificarea şi evaluarea pericolelor majore — adoptarea şi implementarea procedurilor pentru identificarea sistematică a pericolelor majore care rezultă din operarea normală şi anormală, precum şi evaluarea probabilităţii şi severităţii lor;

(c) controlul operaţional — adoptarea şi implementarea de proceduri şi instrucţiuni pentru operarea în siguranţă a instalaţiilor, proceselor, echipamentelor, inclusiv activitatea de mentenanţă, precum şi pentru oprirea temporară;

(d) managementul pentru modernizare — adoptarea şi implementarea procedurilor pentru planificarea modernizărilor sau designul noilor instalaţii, procese sau facilităţi de stocare;

(e) planificarea pentru situaţii de urgenţă – adoptarea şi implementarea procedurilor pentru identificarea situaţiilor de urgenţă previzibile, prin analiza sistematică, pregătirea, testarea şi revizuirea planurilor de urgenţă astfel încât să răspundă unor astfel de situaţii de urgenţă şi să ofere pregătire specifică personalului implicat. Această pregătire trebuie să se facă cu tot personalul din amplasament, inclusiv cu subcontractorii;

(f) monitorizarea performanţei — adoptarea şi implementarea procedurilor pentru evaluarea continuă a îndeplinirii obiectivelor stabilite prin politica de prevenire a accidentelor majore şi prin sistemul de management al securităţii stabilite de titular, precum şi adoptarea şi implementarea mecanismelor de investigare şi a acţiunilor corective în caz de neconformare. Procedurile trebuie să acopere sistemul operatorului de raportare a accidentelor majore pentru evenimentele de tip avarie/incident, în special cele care indică eşecul măsurilor de prevenire, precum şi investigaţiile şi acţiunile întreprinse pe baza experienţei astfel acumulate;

(g) audit şi revizuire — adoptarea şi implementarea procedurilor de evaluare sistematică periodică, a politicii de prevenire a accidentelor majore, precum şi a oportunităţii şi eficienţei sistemului de management al securităţii; revizuirea documentată a performanţei politicii şi a sistemului de management al securităţii, precum şi actualizarea acestuia se fac de către conducere.

Gradul de detaliu al documentului la care se face referire în art. 8 trebuie să fie proporţional cu pericolele prezentate de amplasament.

ANEXA Nr. 4

DATE ŞI INFORMAŢII
care trebuie incluse în planurile de urgenţă

1. **Planurile de urgenţă internă**

a) Numele sau/şi funcţiile persoanelor autorizate să declanşeze proceduri de urgenţă şi persoana responsabilă care coordonează acţiunile de limitare şi înlăturare a consecinţelor unui accident pe amplasament

b) Numele sau/şi funcţia persoanei care are responsabilitatea de a menţine legătura cu autoritatea responsabilă pentru elaborarea şi aplicarea planului de urgenţă externă

c) În cazul condiţiilor sau al evenimentelor previzibile care ar putea avea o contribuţie semnificativă la declanşarea unui accident major, o descriere a acţiunilor care trebuie întreprinse pentru a controla condiţiile sau evenimentele şi pentru a limita consecinţele acestora, inclusiv o descriere a echipamentului de protecţie şi a resurselor disponibile

d) Măsuri în vederea limitării riscurilor pentru persoanele aflate pe amplasament, inclusiv informaţii despre modul în care se realizează alarmarea acestora, precum şi acţiunile pe care aceste persoane trebuie să le întreprindă când sunt alarmate

e) Măsuri pentru asigurarea unei alarmări timpurii cu privire la incident a autorităţii responsabile pentru punerea în aplicare a planului de urgenţă externă, tipul de informaţii care trebuie cuprinse în avertismentul iniţial şi modalitatea de furnizare a informaţiilor detaliate, de îndată ce acestea devin disponibile

f) Măsuri pentru pregătirea personalului în privinţa sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească şi, unde este necesar, pentru coordonarea cu serviciile de urgenţă din exteriorul amplasamentului

g) Măsuri pentru asigurarea de asistenţă la acţiunile de limitare şi înlăturare a consecinţelor în afara amplasamentului

2. **Planurile de urgenţă externă**

a) Numele sau/şi funcţiile persoanelor autorizate să declanşeze proceduri de urgenţă şi persoanele autorizate să-şi asume răspunderea şi coordonarea acţiunilor în afara amplasamentului

b) Măsuri pentru primirea unor avertismente rapide cu privire la incidente, precum şi pentru procedurile de înştiinţare şi alarmare

c) Măsuri pentru coordonarea resurselor necesare pentru implementarea planului de urgenţă externă

d) Măsuri pentru acordarea de asistenţă la acţiunile de limitare şi înlăturare a consecinţelor pe amplasament

e) Măsuri pentru acţiunile de limitare şi înlăturare a consecinţelor în exteriorul amplasamentului

f) Măsuri pentru oferirea de informaţii specifice publicului referitoare la accident şi la conduita pe care trebuie să o adopte

g) Măsuri pentru furnizarea de informaţii către serviciile de urgenţă ale altor state în cazul în care survine un accident major cu posibile consecinţe transfrontiere

ANEXA Nr. 5

INFORMAŢII CARE TREBUIE COMUNICATE PUBLICULUI

1. Numele titularului activităţii şi adresa amplasamentului

2. Informaţii pentru identificarea, după funcţia deţinută, a persoanei care furnizează informaţiile

3. Confirmarea faptului că obiectivul intră sub incidenţa reglementărilor şi/sau a dispoziţiilor administrative de implementare a acestei hotărâri şi că notificarea prevăzută la art. 7 sau raportul de securitate prevăzut la art. 10 alin. (1) a fost înaintat autorităţii competente

4. Explicarea în termeni simpli a activităţii sau a activităţilor desfăşurate în cadrul amplasamentului

5. Denumirile comune sau, în cazul substanţelor periculoase cuprinse în partea a 2-a a anexei nr. 1, denumirile generice sau categoria generală de pericol a substanţelor şi a preparatelor implicate din obiectiv care ar putea conduce la producerea unui accident major, indicându-se principalele lor caracteristici periculoase

6. Informaţii generale privind natura pericolelor de accidente majore, inclusiv efectele lor potenţiale asupra populaţiei şi mediului

7. Informaţii corespunzătoare asupra modului în care populaţia afectată este avertizată şi informată în cazul producerii unui accident major

8. Informaţii corespunzătoare asupra acţiunilor pe care trebuie să le întreprindă populaţia afectată şi asupra comportamentului pe care trebuie să îl adopte în cazul producerii unui accident major

9. Confirmarea faptului că titularul activităţii are obligaţia de a întreprinde măsuri adecvate pe amplasament, în special menţinerea legăturii cu serviciile de urgenţă, pentru a acţiona în caz de accidente majore şi pentru a minimiza efectele acestora

10. O referinţă la planul de urgenţă externă elaborat pentru a face faţă oricăror efecte ale accidentului în afara amplasamentului. Trebuie incluse şi sfaturi privind cooperarea şi respectarea instrucţiunilor şi solicitărilor din partea serviciilor de urgenţă pe timpul accidentului

11. Detalii asupra sursei de unde pot fi obţinute informaţii suplimentare, sub rezerva cerinţelor de confidenţialitate stabilite potrivit legii

ANEXA Nr. 6

CRITERII DE NOTIFICARE A UNUI ACCIDENT MAJOR

I. Orice avarie/incident sau accident trebuie notificat de către operator, în cel mai scurt timp, autorităţilor teritoriale competente.

IGSU are obligaţia de a notifica Comisiei Europeană orice accident care intră sub incidenţa paragrafului 1 sau care are cel puţin una dintre consecinţele descrise la paragrafele 2, 3, 4 şi 5 din prezenta anexă.

1. **Substanţe periculoase implicate**

Orice incendiu sau explozie ori eliberare accidentală a unei substanţe periculoase implicând o cantitate de cel puţin 5 % din cantitatea relevantă stabilită în coloana 3 din anexa nr. 1.

2. **Vătămarea persoanelor sau daune asupra proprietăţii**

Un accident care implică direct o substanţă periculoasă şi care duce la unul dintre evenimentele următoare:

a) un deces;

b) rănirea a 6 persoane din interiorul obiectivului şi spitalizarea acestora pentru cel puţin 24 de ore;

c) spitalizarea unei persoane din afara obiectivului pentru cel puţin 24 de ore;

d) producerea de daune asupra unei/unor locuinţe din afara obiectivului care să o/le facă inutilizabilă(e) ca rezultat al accidentului;

e) evacuarea sau adăpostirea unor persoane pentru mai mult de două ore (persoane x ore): valoarea calculată trebuie să fie de cel puţin 500;

f) întreruperea serviciilor de furnizare a apei potabile, electricităţii, gazului sau de telecomunicaţii pentru mai mult de

două ore (persoane x ore): valoarea calculată trebuie să fie de cel puţin 1.000.

3. **Efecte nocive imediate asupra mediului**

3.1. daune permanente sau pe termen lung asupra habitatelor terestre:

a) 0,5 ha sau mai mult dintr-un habitat cu valoare ecologică sau de conservare, protejat prin lege;

b) 10 ha sau mai multe hectare dintr-un habitat mai extins, incluzând teren agricol;

3.2. daune semnificative sau pe termen lung asupra habitatelor de apă curgătoare sau marine*:

a) 10 km sau mai mult dintr-un râu sau canal;

b) 1 ha sau mai mult dintr-un lac sau iaz;

c) 2 ha sau mai mult dintr-o deltă;

d) 2 ha sau mai mult dintr-o zonă de coastă sau interior de mare;

3.3. daune semnificative aduse unui acvifer sau apelor subterane*:

a) 1 ha sau mai mult.

4. **Daune asupra proprietăţii**

a) daune aduse proprietăţii în cadrul amplasamentului de cel puţin 2 milioane euro;

b) daune aduse proprietăţii în afara amplasamentului în valoare de cel puţin 0,5 milioane euro.

5. **Daune transfrontieră**

Orice accident care implică în mod direct o substanţă periculoasă care determină efecte în afara teritoriului naţional.

II. IGSU notifică Comisiei Europene accidentele sau incidentele considerate ca prezentând un interes tehnic special pentru prevenirea accidentelor majore şi pentru limitarea consecinţelor acestora şi care nu îndeplinesc criteriile cantitative menţionate mai sus.

ANEXA Nr. 7

CRITERII ARMONIZATE PENTRU SCUTIREA DE ANUMITE OBLIGAŢII

Se acordă derogare conform art. 10 alin. (7) dacă cel puţin unul din următoarele criterii este îndeplinit:

1. **Stare de agregare a substanţei**

Substanţe în stare solidă care, în condiţii normale sau anormale previzibile, nu pot crea un pericol de accident major în cazul unei eliberări de materie sau de energie.

2. **Conţinut şi cantităţi**

Substanţele ambalate sau conţinute într-o asemenea manieră şi în asemenea cantităţi încât degajarea maximă sub orice circumstanţe nu poate crea un pericol de accident major.

3. **Amplasare şi cantităţi**

Substanţele prezente în asemenea cantităţi şi la asemenea distanţe faţă de alte substanţe periculoase (din obiectiv sau din altă parte) încât nu pot crea pericol de accident major prin ele însele şi nici nu pot iniţia un accident major care să implice alte substanţe periculoase.

4. **Clasificare**

Substanţele care sunt definite ca substanţe periculoase în virtutea clasificării lor generice în anexa nr. 1, partea a 2-a a prezentei hotărâri, dar care nu pot crea un pericol de accident major, din acest motiv clasificarea generică fiind inadecvată în acest scop.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE
privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „Model Broker de Asigurare” — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 17 iulie 2007, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „Model Broker de Asigurare” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „Model Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Aleea Terasei nr. 10, bl. R12B, sc. 1, et. 9, ap. 40, sectorul 4, număr de ordine în registrul comerțului J40/23645/13.12.1994, cod unic de înregistrare 6928428/7.02.1995, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 24 iulie 2007.
Nr. 510.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

D E C I Z I E
privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „D&CA Insurance Broker" — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 17 iulie 2007, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „D&CA Insurance Broker" — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „D&CA Insurance Broker" — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Maxim Gorki nr. 4, sc. B, et. 3, ap. 8, sectorul 1, număr de ordine în registrul comerțului J40/9778/22.05.2007, cod unic de înregistrare 21775085/22.05.2007, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 24 iulie 2007.
Nr. 514.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

D E C I Z I E
privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „UBI Broker de Asigurare" — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 17 iulie 2007, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „UBI Broker de Asigurare" — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „UBI Broker de Asigurare" — S.R.L., cu sediul social în municipiul Târgoviște, Calea Domnească nr. 178, județul Dâmbovița, număr de ordine în registrul comerțului J15/721/22.05.2007, cod unic de înregistrare 21783045/23.05.2007, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 24 iulie 2007.
Nr. 518.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA
CONSILIUL CAMEREI

H O T Ă R Â R E
privind modificarea și completarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 39/2005 pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiarilor în activitatea de audit financiar, pentru persoanele care au fost declarate admise în urma testului de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil din 5 decembrie 2004

În temeiul art. 50 lit. e) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, legal întrunit în ședința din 26 iunie 2007, adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă modificarea și completarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiarilor în activitatea de audit financiar, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 39/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 14 februarie 2005, cu modificările ulterioare, pentru persoanele care au fost declarate admise în urma testului de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil din 5 decembrie 2004, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — În vederea informării celor interesați în termen de cel mult 5 zile de la adoptarea prezentei hotărâri, normele prevăzute la art. 1, împreună cu modificările aduse acestora prin prezenta hotărâre, vor fi renumerotate și afișate pe site-ul Camerei Auditorilor Financiari din România.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 24 iulie 2007.
Nr. 93.

ANEXĂ

1. **Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — Pregătirea teoretică din primul an de stagiu va fi stabilită de către Consiliul Camerei și se va referi în general la:

a) Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS);

b) Standardele internaționale de audit, adoptate de Camera Auditorilor Financiari din România;

c) Codul privind conduita etică și profesională în domeniul auditului financiar.”

2. **După articolul 37 se introduc două noi articole, articolele 37¹ și 37², cu următorul cuprins:**

„Art. 37¹. — Orice înlocuire a îndrumătorului de stagiu se va anunța Camerei în scris, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data efectuării modificării. În acest sens se vor trimite la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiari următoarele documente:

— cerere pentru înlocuirea îndrumătorului de stagiu, care va fi semnată și de vechiul îndrumător de stagiu că este de acord și a luat cunoștință de această modificare;

— acceptul noului îndrumător de stagiu.

Art. 37². — Nerespectarea obligației de a anunța Camera despre înlocuirea îndrumătorului de stagiu în termenul prevăzut la art. 37¹ conduce la nerecunoașterea ca perioadă de stagiu a intervalului de timp dintre renunțarea la îndrumătorul anterior și anunțarea Camerei.”

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

H O T Ă R Â R E
a Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România cu privire la delegarea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România privind aprobarea normelor de reprezentare la Conferință

Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunită în baza prevederilor art. 11 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 13 iulie 2004, având în vedere prevederile art. 12 alin. (1) lit. f) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Conferința împuternicește Consiliul Camerei să adopte normele de reprezentare la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legislației în vigoare.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit prevederilor art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999, republicată, cu modificările ulterioare.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 21 aprilie 2007.
Nr. 95.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

MONITORUL OFICIAL

5 948368 155169

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539/8.VIII.2007 conține 16 pagini. Prețul: 1,05 lei ISSN 1453—4495